Ý Nga

Đây là những mẩu chuyện tôi nghe được trong tuần, giữa Chàng và Nàng, có liên quan đến ngày dành cho Từ Mẫu. Kính mời quý độc giả xem giữa chàng và nàng, ai tôn trọng thân nhân của ai hơn nhé?
Mà sao chỉ có một ngày thôi? Nghĩ mà thương cho những người Mẹ đã sinh ra biết bao chàng và nàng như thế .

HOA LÁ, CÂY CỐI HAY HỘT?

Một người bạn nói với tôi:
- *Con gái anh vừa hỏi là nên mua gì cho mẹ?*
Tôi bông đùa góp ý:
- Thì anh mua hoa, lá hay cây cối gì mẹ anh thích cho bác vui.
- *Cháu hỏi mua quà cho mẹ nó đó, chứ đâu phải cho bà nội.*
Tôi gợi ý tiếp:
- Gì chứ cho vợ anh thì dễ thôi, tìm cái "hột" nào to to cỡ vài ly tặng nàng là xong ngay!

Anh tiếu lâm:
- Hoa lá, cây cối hay "hột"? Mà hột tiểu ly hay đại ly ta? Chắc anh phải khuân đại ly về cho nàng nặng thêm mình mẩy và anh nhẹ bớt... trương mục nhà băng.
Tôi chờ hoài mà không nghe anh nhắc gì đến mẹ ruột hay mẹ vợ cả. Cũng may! Chứ nếu nhắc, chắc là anh sẽ mang thêm… súng cối vào câu chuyện?

ĐIỆN THOẠI

Một anh bạn khác ra lệnh vợ:
- Ngày Hiền Mẫu này em nhớ gọi điện thoại thăm Má Brown nghe.
Gia đình bà Brown đã bảo trợ gia đình anh ta từ trại tỵ nạn Thái Lan sang Canada.
Vợ anh sốt sắng:
- Ừa! Tui có bao giờ quên đâu mà ông lo.
Tôi cũng chờ hoài mà không nghe họ nhắc gì đến hai người mẹ ruột của họ, dù ngày nào tôi cũng gặp hai bác lủi thủi một mình và luôn buồn phiền con cái chẳng bao giờ vào viện dưỡng lão thăm họ.

TẶNG VÀ ĐƯA

Còn bà la sát này thì oang oang:
- Xâu chuỗi ông tặng tôi năm ngoái trông như của bà già nên tôi chưa đeo bao giờ. Lễ Mẹ này mình đem đưa Mẹ của ông, khỏi tốn tiền mua lung tung rồi bà cũng chẳng xài.
Ông chồng là một chàng sợ vợ nổi tiếng trong đám bạn, tán dương ngay:
- Ờ! Ý kiến hay! Đưa Mẹ là hợp rồi! Mà bà chớ dại nói là tôi tặng bà trước, nếu không muốn bị chửi te tua.

Tôi để ý thấy cả hai đều cùng dùng động từ như nhau: ĐƯA mẹ và TẶNG vợ. Cũng cùng một sự im lặng: chẳng ai trong hai người nhắc gì đến người mẹ kia cả (dì này là hàng xóm một người bạn học của tôi ở Sài Gòn).

GỬI TIỀN VỀ

Còn ả này thì cứ lén lút chồng, gửi tiền riêng cho gia đình của ả hoài, nhưng đối với bên nhà chồng thì ả lại hời hợt vô tâm. Anh chồng là một nha sĩ khá giả, biết tỏng cô vợ chỉ chuyên se sua, chưng diện cho bản thân chứ chẳng hề nghĩ đến công ơn trời biển mà ba má của anh đã tằn tiện để anh có thể đưa cả nhà vượt biển rồi nuôi anh ăn học cả chục năm trời.

Năm nào ngày này, anh cũng gửi về cho hai bên, mỗi người mẹ 5 ngàn Gia kim để hai người có dịp quây quần quanh con cái cho vui, nhưng anh không "thông báo" với vợ. Ả dư biết nhưng không hành hạ được chồng nên ả than phiền kể lể với mọi người điếc cả tai:
- *Má tui mới cần tiền chứ bà già chồng có đông anh chị em trong nhà lo rồi mà. Ảnh xài sang quá! Để tiền đó đi du lịch cả nhà bên này vui hơn.*
Với cặp vợ chồng giàu có này thì người mẹ nào cũng được nhắc đến đầy đủ.

Bạn thấy có chua xót như những trường hợp "quên mẹ" kia không?
May là chỉ có một ngày cho Mẹ đấy nhé! Nếu 365 ngày đều dành cho mẹ thì các cặp vợ chồng sẽ chia sẻ thế nào với nhau lòng hiếu thảo với tất cả các người mẹ đã sinh thành và dưỡng dục họ nên người đây?

Ý Nga

- *Em ơi! Họ bớt vài đồng*
Nhìn xem có tủi thân chồng em chưa?
- Bớt tiền sao lại không ưa?
Hóa ra anh muốn tiền đưa cho người?
- *Chê già, họ giảm em ơi!*
Nào đâu anh nhớ tuổi đời: sáu-hai.

Á Nghi

*Ở Canada trên 60 tuổi thường được giảm giá vài phần % trên vài món hàng.

**Nghe một người chồng dặn vợ:*

***T**ôi đi uống cà phê,*
Em lo mua cà pháo
Bếp núc trổ ngón nghề
Cấm không được đi dạo!

***N**ấu nhiều món ngon vào!*
Tôi đem bạn về nhậu.
Về liếc kéo, mài dao
Mâm đầy thì bẩm báo!

Ý Nga

*(Kính tặng **Gia đình QUÂN Y HẢI QUÂN VNCH & Quý Chị mê văn chương.)***

Đây là khu Phi Quân Sự
Anh đừng gây chiến đó nha
Bắt đầu chương trình Triệt Thoái
Mà sao anh… tiến hoài à?
Người ta đến giờ viết lách,
Bếp núc xong đã khuya lơ,
Nhà in đang chờ giao sách,
Chữ nghĩa đang tuôn tràn bờ.
Ranh giới xâm lăng bành trướng?
Căn Cứ Hỏa Lực phản công:
Thì dù cho anh là Tướng,
Miếng đạn cũng văng "đại đồng"!
Chớ sang nằm vùng gây hấn,
Bởi vì em sẽ không ngoan,
Khi bị Người Ta xâm lấn.
Đây là hành lang an toàn!
Ngoài kia có Tuần Dương Hạm
Đừng hòng lấn biển tham lam
*Em mà gọi Dương Vận Hạm**
Thì mong chi chuyện hòa đàm!

Á Nghi

**Dương Vận Hạm (Landing Ship, Tank)*

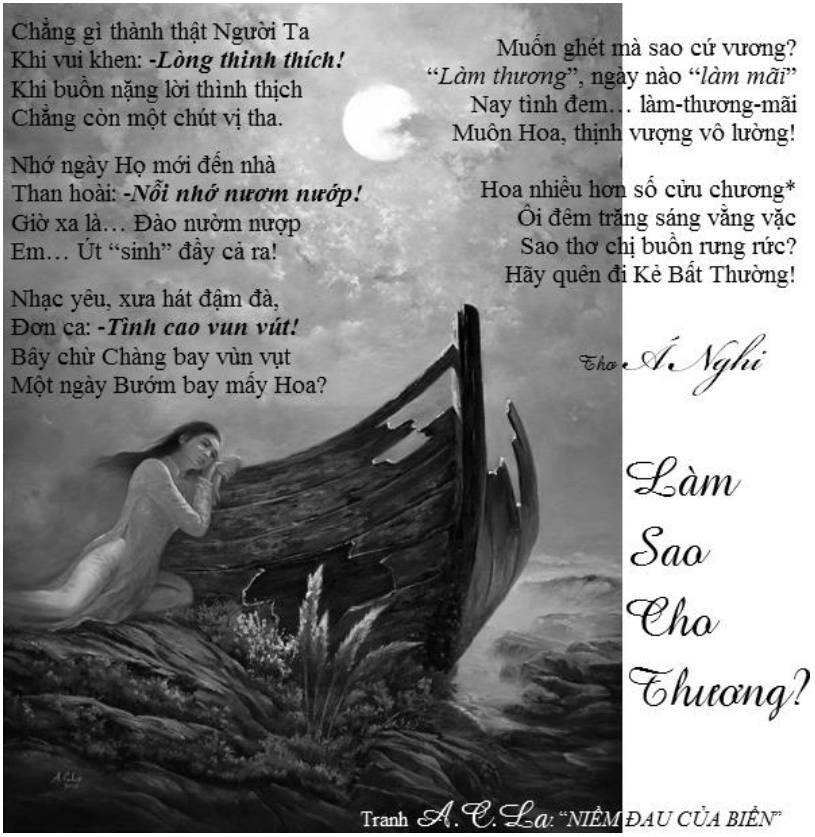

Nhường Nhịn

Nhịn chồng, em học mọi khi
Nên ra xã hội khỏi thi: nhường người!
Quà mang về được nụ cười
Anh ơi! Lời chán cuộc đời lạc quan.

Á Nghi

Hết Ưa, Dưa Chớ Hóa Giòi

Cho rồi, khi giận đừng đòi
Nhận rồi chớ trả! Nhỏ nhoi, hẹp hòi!
Hiếm hoi lễ nghĩa mặn mòi
Con giòi nhức nhối loi ngoi, người cười.

Ý Nga
**Thành ngữ: "chẳng ưa thì dưa hóa giòi"*

Chai, lon chất đống trong kho
Lui cui gom góp: nhỏ, to, méo, tròn…
- Hôm nay anh phải bán lon!
Đếm, khua: lỏn tỏn, lon ton cười hiền:
- Thỏa công đứa vác, đứa khiêng
Anh mua vé số: ba tiền, thỏa tham!
*Còn "dư" được đúng ba trăm**
Gửi đi biếu Lính Xa Xăm làm quà.
Anh thương nhất, lính Cộng Hòa
Vượt qua cửa tử vì Nhà, vì Dân.

Ý Nga
*Bán được tổng cộng $303USD

Hôm nay **thừa... Tướng** buồn-hiu
Thừa dư lủi thủi, hẩm hiu, rã rời
Không em, **Tướng** phải lục nồi
Muốn ăn chẳng lẽ nằm, ngồi? Sai ai?
Thương người **Nội Tướng** miệt mài
Đêm qua thức cả đêm dài nấu ăn
(Lưng còng, tóc bạc, da nhăn
Khổ vì **Thừa Tướng** khó khăn đủ điều.)

Dư Này, thiếu Nọ! Đăm chiêu *
Không ai chịu đựng lời: nhiều trách chê?
Sáng tinh mơ, bóng đêm về
Một mình ủ rủ, não nề nhớ em.
Nhìn ra bóng tối nhá nhem
Thương thân thị lực kèm nhèm thấy chi?

Á Nghi

*NÀY, NỌ: anh, em

Kính tặng những nữ sinh Sài Gòn từng bị bọn "cán ngố" làm phiền.

Á Nghi

Lão móm mém tròm trèm vài chữ Vẹm
Tay tèm nhèm đầy mực, chữ rối rem
Mắt kèm nhèm, thư bẩn mực lấm lem
Nghĩa đã kém, chữ tèm hem vết chém.

Người em gái miền Nam nét kiều diễm,
Tỏ uy nghiêm mười tám tuổi: thâm trầm,
Hận ngầm ngầm bọn Vẹm vô lương tâm,
Nhận bưu phẩm: tay cầm, lòng ngán ngẩm.

Thư nguệch ngoạc: "... ***tôi yêu em…"*** lẩm cẩm
Em chẳng thèm đọc tiếp, ngắm con tem:
-Ôi yêu tem *quý hiếm rất khó tìm!*
Cười tủm tỉm, cắt liền con tem tím.

*Nói lái: **Tôi yêu em** >> **Ôi! Yêu tem!***

Môi tím ngắt, mắt trợn trừng
Mặt mày xanh mét, phừng phừng lửa sân
Hai người cùng động tay chân
Đàn con run rẩy ngoài sân tội tình.

Ý Nga

- Chai RHUM được ủ gỗ sồi,
Cất chưng từ mía,
trong nồi à nghen!*
WHISKY từ: lúa mạch đen,
Mạch nha, ngũ cốc, bắp…
quen bếp nàng.
Xin em giữ hộ giùm chàng,
Mỗi ngày anh ghé,
Đôi Đàng nhắp môi.

Rượu chè?
Không!
Chỉ… nhắp thôi!
Thơm môi, ngọt lưỡi, ấm trời mùa đông.
(Mùa hè không nhắp, quyết không!
Đôi ta rong ruổi: biển, sông lòng vòng).

Trái cây nghiền nát nhọc công
Dry GIN, COGNAC, ủ ròng nhiều năm*
Hẹn nhau nhắp chén đêm rằm
Mười hai rằm đủ, nâng cằm hôn em.

Hay là anh sẽ tặng thêm
GRAPPA của Ý? Mỗi đêm ghé nhà
Đàn em nghe bản tình ca
Thơm nho, bắp, mía, mạch nha… hài hòa.

VODKA sản xuất tại Nga?
*Em nghe tên sẽ tưởng Ma Hãi Hùng,**
Mấy mươi năm, Nước khổ cùng
Nên anh không chọn! Ai khùng dọa nhau?
Em à! Nhắp… nhắp chắc lâu
Hay là em đến làm… dâu nhà này?

Khoan khoan! Khoan hãy cau mày!
Đấu tranh vẫn đấu! Chỉ bày RƯỢU YÊU
Chiến binh ra trận quyết liều,

Sá chi năm tháng tuổi chiều. Chớ lo!

RƯỢU TÌNH em chẳng nhận cho?
Thì anh uống hết!
Rủi ro? Bất cần!
Năm chai nốc hết một lần,
Xong đời! Chớ trách Thiện Nhân tỏ tình!

Đường trường chiến đấu một mình,
Em đi ngược gió hòa bình khó ra.
Thương dân, sao ghét Người Ta?
*Cũng "dân" đấy nhé! Lính mà! Thương nhen?**

- Sao không rượu ĐẾ quen quen?
Toàn tên lạ hoắc, sang hèn chẳng ham!
Rượu mình, dân vất vả làm
Không mua, sao bán? Việt Nam sao giàu?

- Rượu mình toàn thuốc trừ sâu!
(Được như ngày trước đâu đâu cũng lành)
Một mai giặc sạch sành sanh
Mình về chưng cất mới thành rượu ngon!

Ý Nga

*NGHEN, NHEN: nha. Cách nói của người miền Nam
*MA HÃI HÙNG: ám chỉ cộng sản Nga, thời Liên Xô theo xã hội chủ nghĩa
*TÀI LIỆU ĐÃ ĐỌC: *"Tất cả Brandy đều phải trải qua 2 lần chưng cất (thuật ngữ chuyên ngành là "eaux-de-vie": nước của sự sống), ám chỉ rượu Cognac sau khi chưng cất kép có màu trong suốt và độ cồn xấp xỉ 70. Quá trình ủ rượu (lão hóa): rượu được ủ trong thùng gỗ sồi (oak) trong thời gian ít nhất là 2 năm. Gỗ sồi phải đạt tiêu chuẩn khi cây sồi được ít nhất 80 năm. Sau khi đốn xuống, cây sồi phải để 2,3 năm mới được sử dụng. Thùng gỗ sồi làm bằng gỗ 100%, tuyệt đối không được dùng keo hay hóa chất để kết dính hay hàn kín. Thùng gỗ cho phép oxy hóa nhẹ Brandy, Brandy ngấm màu gỗ sồi dần chuyển sang màu vàng óng của hổ phách và hấp thụ hương thảo mộc từ gỗ. *"Dry Gin": rượu ít ngọt, ít đường; được sử dụng là rượu nền trong pha chế.*

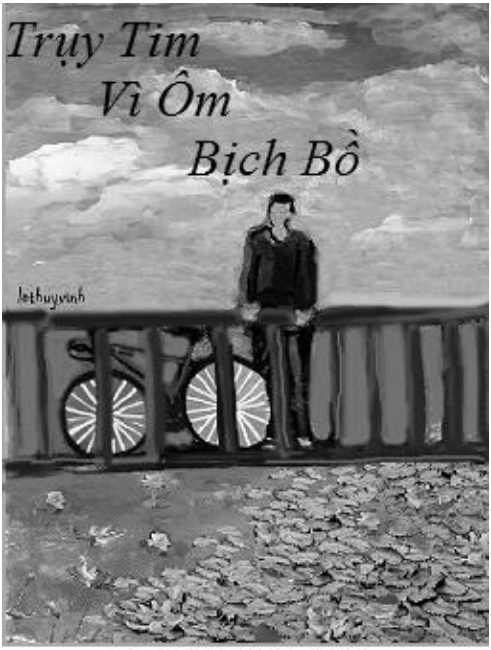

Tranh Lê Thúy Vinh

Thơ Á Nghi

(Chuyện một "đại gia" ở Củ Chi)

Giấu quanh đâu đó túi tình,
Lâu lâu hé mở, ông trình một cô.
Đâu cần rình rập Móm, Hô,
Bồ ông một bịch ra vô suốt ngày.
Hết lòng phụng sự Béo, Gầy,
Đường đi lối lại: Cối, Chày nện thêm.
Toàn bồ… bịch, chật, lem nhem,
Giấu tim, tim nặng: trụy tim. Đáng đời!
Lôi ra ánh sáng bày phơi,
Chuồng Gà, trại Vịt bà mời thi công.
Kê khai tài sản ông chồng,
Bồ no, con đói? Thì bồng về quê!
Mẹ già thương cháu chẳng chê,
Gieo mầm, cấy mạ, làm thuê… Lo gì!

Tại Em Thôi!

Ngày nào mình cũng đi chung,
Hình em trong túi ung dung theo chồng.
Hình anh? Bóp để bên lòng:
Đong đưa theo nhịp chân, lòng vòng vung.
Thảo nào đầu óc nông lung,
Mơ mơ, mộng mộng lung tung lắm... nàng.

Á Nghi

(Thương về Mình yêu dấu.)

Trong khuôn khổ, con số "**0**" bỏ ngỏ
Đứng sau anh mới thành **số thập phân**
Anh **hơn không*,** con toán mới thành Nhân
Xếp ngay ngắn bên cạnh Em May Mắn.

Hãy chín chắn, vững vàng và đứng đắn!
Đừng quên rằng giỏi giắn khá khó khăn
Người ghét ghen lắm kẻ sẽ **khai căn***
Phải cứng rắn, sẵn sàng và chắc chắn!

Phải cân nhắc rõ ràng từng bài toán
Viết vì dân, nếu chết: hồn phò dân!
Không vong thân, bất cẩn trước Việt gian
Ham tiền của, ngủ mê trong nhung gấm.

Không còn nhỏ để Mẹ Cha bồng ẳm
Em nâng niu? Cũng chút xíu, không nhiều!
Chẳng Tí Tèo, chớ vòi vĩnh nuông chiều
Đời lắc léo và lòng người bạc bẽo.

Em biến hóa ngàn số "**0**" dẽo quẹo
Bấu víu anh Chín Chín Chín Bồ Tèo
Dài ngoẵn ngoèo anh hãy cứ kéo theo
Ta chung sức? Tẻo teo nào không lớn!

Á Nghi

*Thành Nhân: thành người.
* Anh hơn không: anh phải **lớn hơn** "0"
***Khai căn**, hay **căn**, **căn thức** là phép toán ngược, dùng để tìm cơ số của phép lũy thừa, để khi số b lũy thừa lên với bậc tương ứng thì bằng đúng số a đã cho. TD: Căn 4 = 2 (2 bình phương = 4), căn 49 = 7 (7 bình phương = 49)